

3. Jesu li poštovana načela jednakosti i vladavine prava iz članka 2., načelo jednakosti građana pred sudovima iz članka 9. te opće načelo Unije iz članka 6. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji, potpisanog 7. veljače 1992. u Maastrichtu, u verziji koja je proizašla iz Ugovora iz Lisabona, potpisanog 13. prosinca 2007. u Lisabonu, kojim se utvrđuje pravo svakog pojedinca da se pravično ispita njegov slučaj, ako nacionalni sud protiv čije odluke nije dopušten pravni lijek donese odluku protivnu jedinstvenom stajalištu nacionalnog suda koje je doneseno radi ujednačavanja tumačenja zakona i drugih zakonodavnih akata opće primjene na temelju ovlasti dodijeljene mu u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i u mjeri potrebnoj da se premosti neujednačenost sudske prakse te s obzirom na činjenicu da je jedno sudsko vijeće Vrhovnog suda odstupilo od pravnog stajališta sadržanog u odluci drugog sudskog vijeća Vrhovnog suda?

⁽¹⁾ SL 2016, L 65, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. studenoga 2018. uputio Grondwettelijk Hof (Belgija) – Anton van Zantbeek VOF, druga stranka: Ministerraad

(Predmet C-725/18)

(2019/C 44/20)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Grondwettelijk Hof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Anton van Zantbeek VOF

Druga stranka u postupku: Ministerraad

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članak 36. Sporazuma od 2. svibnja 1992. o Europskom gospodarskom prostoru tumačiti na način da su im protivne nacionalne odredbe o uvođenju poreza na burzovne transakcije u smislu članaka 120. i 126.2 belgijskog Zakona o različitim naknadama i porezima, koje za posljedicu imaju to da belgijski nalogodavac postaje dužnikom tog poreza, ako je profesionalni posrednik nastanjen u inozemstvu?
2. Treba li članak 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članak 40. Sporazuma od 2. svibnja 1992. o Europskom gospodarskom prostoru tumačiti na način da su im protivne nacionalne odredbe o uvođenju poreza na burzovne transakcije u smislu članaka 120. i 126.2 belgijskog Zakona o različitim naknadama i porezima, koje za posljedicu imaju to da belgijski nalogodavac postaje dužnikom tog poreza, ako je profesionalni posrednik nastanjen u inozemstvu?
3. Može li Ustavni sud, ako bi iz odgovora na prvo i drugo prethodno pitanje proizlazilo da pobijani članci povrjeđuju jednu ili više obveza koje proizlaze iz odredaba navedenih u tim pitanjima, privremeno održati na snazi posljedice članaka 120. i 126.2 belgijskog Zakona o različitim naknadama i porezima, kako bi se izbjegla pravna nesigurnost i zakonodavcu omogućilo da se uskladi s tim obvezama?